

ENS FALTEN BONS TIRADORS DE PRIMERES PEDRES

Vaig veure de seguida que, darrera la finestreta, hi havia un enemic mortal. En allargar-li el munt de papers que ell mateix m'havia manat de gestionar, va mirar-me amb una mirada entre sorneguera i agressiva.

-Què s'hi juga que se n'ha deixat algun? -em preguntà desafiorament.

-No m'estranyaria -vaig respondre-li-. En alguna de les altres finestretes m'han dit que hi ha documents que ja no calen. I, en canvi, m'han explicat que en falten d'altres dels quals vostè no m'havia parlat...

-Ah, sí? Són molt savis, i sospito que vostè admira els saberuts. Torni a consultar-los, i a veure si en troba algun que em pugui esmenar la plana.

-Però faci'm l'obsequi de mirar el que l'hi porto. Jo he fet tot el que vostè em va ordenar.

-No tinc temps de repassar errors ni de corregir faltes. Aparti's, que encalla la cua...

Una senyora que venia darrera meu va donar la raó al funcionari. Em va enretirar amb una certa energia, tot retreient-me que hi ha gent que no sabem anar pel món.

"Ja s'ho trobarà, senyora", vaig replicar-li.

I s'ho va trobar, en efecte. Va encalçar-me quan jo encara feia el borinot per l'oficina sinistra.

-Es valen de la prudència de les persones -em digué-. I un bon tros de la covardia dels homes. Vostè s'havia de resistir! Jo sóc una dona indefensa i m'ha despatxat perquè no porto una pòlissa

.2.

de cinquanta pessetes. I és que en una altra finestreta m'han dit que se'ls han acabat... Ja em dirà què puc fer, ara!

-Sí, senyora: més cua.

-Què vol dir?

-Que torni a fer cua, davant la finestreta que li agradi més. En aquest sentit, conservem el dret de tria. Gaudeixin mentre pugui, perquè en aquesta vida no donen gaire cosa més. Jo ja he escollit la meva. És aquella del taulell de pedra artificial i vidres blindats, darrera els quals hi ha una senyoreta que també és maleducada, però té bona presència i és de bon veure. Mentre espero que em digui que no de qualsevol cosa, recrearé la vista.

Em sembla que em va etzibar que era unapocasolta. Però després d'uns moments de vacil·lació, va córrer a arrengrer-se en una taquilla on regnava un funcionari de cabell arrissat i un bigoti que era molt possible que algú considerés atractius.